

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/777/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

380/2011. (XII. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. június 8-án előterjesztett panaszát a 2011. december 20-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület megállapítása szerint egyrészt a panaszt nem az arra jogosult terjesztette elő, másrészt a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele és feleségével szemben 2011. június 3-án foganatosított rendőri intézkedések (közlekedésrendészeti ellenőrzés keretében történt igazoltatás, előállítás), kényszerítő eszköz (testi kényszer, bilincs) alkalmazás és rendőri mulasztások (azonosításra és az intézkedésről való tájékoztatásra vonatkozó kötelezettség, valamint a panaszjogról való tájékoztatás elmulasztása), továbbá a rendőri létszám, és a rendőri intézkedés részrehajló volta miatt 2011. június 8-án postai úton terjesztette elő panaszát, amit 2011. június 30-án és július 8-án kiegészített.

I.

A panaszbeadvány és annak kiegészítései szerint a panaszos és felesége (aki a Testületnél szintén panaszt terjesztett elő a vele szemben történt rendőri intézkedés-sorozat miatt) 2011. június 3-án délelőtt 10 óra körül kisbusszal közlekedett Sz. városban, amikor a D. úton, a városi buszmegállónál két rendőr (egy férfi és egy nő) megállította őket. A rendőrnőt a panaszos és felesége korábbról ismerte, mert 2011 májusában hamis vád miatt feljelentést tettek vele szemben egy „hasonló ügyben”.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Az intézkedés során a férfi rendőr jelezte, hogy azért állította meg a panaszos felesége által vezetett gépkocsit, mert annak műszaki vizsgája lejárt. Elkérte a feleség iratait, mást azonban nem közölt.

Az igazoltatás során kiderült, hogy a panaszos feleségénél nem voltak iratok. A rendőrök feljelentést tettek ellene. A panaszos felesége szerette volna megtudni az eljáró rendőrök nevét, jelvéyszámát, de azok nem adták meg, hanem beültek a szolgálati gépkocsiba. Ekkor a panaszos felesége odament az autóban ülő rendőrökhöz, és ismételten kérte, hogy igazolják magukat, mivel előzőleg ruházatukon nem volt látható nevük és azonosítószámuk. A rendőrök másodjára sem voltak hajlandók kérésének eleget tenni, hanem el akartak menni a helyszínről. Ekkor a panaszos felesége azt kérte, hogy a feljelentés szövegét elolvashassa, és amennyiben tényszerűen írták le a történeteket, azt aláírhasa. Benyúlt a rendőrségi kocsiba, hogy kérésének megfelelően elolvashassa a feljelentés szövegét, a rendőr azonban azt nem engedte meg, ezért a papír összegyűrődött.

A rendőrök kiugrottak a szolgálati gépkocsiból, a férfi rendőr a panaszos feleségének lábait szétrúgta, karját hátra helyzetben felfelé csavarta, majd mellkassal a motorháztetőre szorította, és ebben a helyzetben átadta a rendőrnőnek. A panaszos a kisbuszban ülve látta, illetve a letekert ablakon keresztül hallotta a történeteket, ezért kiszállt, és kérte, hogy engedjék el feleségét. A rendőrök nem tettek eleget a panaszos kérésének, hanem „teátrálisan, rádióan beszélve segítséget kértek a magatehetetlen, 50 kilós” feleséggel szemben, aki pedig semmilyen ellenállást nem tanúsított. A rendőrnő a panaszos feleségét a többi rendőr kikerzéséig a motorháztetőre lenyomva tartotta.

Perceken belül 4-5 rendőrségi gépkocsi érkezett a helyszínre, kb. 10 rendőrrel. A panaszos és felesége mintegy 30 percig beszélgettek több rendőrrel – köztük vezető beosztásával is –, majd a panaszos feleségét megbilincseltek. A panaszos szerint a helyszínen tartózkodó rendőrök közül volt, aki maga sem értette, hogy miért volt erre szükség. A panaszos feltételezése szerint az intézkedő rendőrnő így akart személyes bosszút állni.

A panaszos és felesége a lejárt műszaki vizsgával összefüggésben a szabálysértés tényét elismerte, de a rendőri intézkedések foganatosításának módját több tekintetben panaszolja. A rendőrök az azonosításra vonatkozó kötelezettségüket elmulasztották a feleségével szemben, az intézkedések során a rendőr csak az iratokat kérte el a feleségtől, mást nem közölt. A panaszos felesége nem láthatta, mit írtak le a feljelentésbe, illetve az egész eljárás alatt nem hangozott el jogszabályi hivatkozás a rendőri intézkedések tekintetében.

A panaszos szerint a rendőrnő „egyéni bosszújára” utal, hogy feleségét végül megbilincselve előállították, 5 órán keresztül fogdában tartották, majd kihallgatás nélkül elengedték.

A feleségével szembeni kényszerítő eszközök alkalmazásával összefüggésben sérelmezte a panaszos, hogy a megelőző figyelmeztetés sem a testi kényszer, sem pedig a bilincselés során nem hangozott el. Bilincset előre helyzetben és kb. 15 percig (a rendőrkapitányságra való beérkezésig) alkalmaztak a panaszos feleségével szemben, ami sérülést nem okozott. A rendőrnő állítása szerint a panaszos felesége kitekerte az egyik ujját intézkedés közben. A panaszos számára viszont érthetetlen, hogy ha ez valóban így történt volna, akkor miért nem az intézkedő rendőrök alkalmaztak bilincset, és arra miért csak a többi rendőr kikerzését követően, mintegy félórás nyugodt hangvételű beszélgetés után került sor. A panaszos szerint

az adott esetben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 48. §-ában felsorolt egyik ok sem forgott fenn feleségével szemben.

A panaszos feleségével sem az intézkedés kezdetén, sem az eljárás során nem közölték az előállítás okát. A panaszossal azt közölték, hogy fogdában van, és „majd elengedik”, de egyiküktől sem kértek iratokat.

Amikor a panaszos feleségéről a rendőrkapitányság épületében levették a bilincset, ki kellett pakolnia a zsebeiből, majd egy rendőr „megmotozta”. Alá kellett írnia egy jegyzőkönyvet arról, hogy miket vettek el tőle, majd megkérdezték, hogy kér-e ebédet. A panaszos feleségét a rendőrkapitányság épületében megszondáztatták, ami negatív eredményt mutatott.

A rendőrkapitányság épületében sem írásban, sem szóban nem tájékoztatták a panaszos feleségét fogvatartotti jogairól. Fogvatartása időtartama alatt nem kapott ivóvizet, illetve amikor jelezte, hogy szomjas, azt válaszolták, hogy „igyon a csapból”. A feleségét mosdóba sem engedték fogvatartása ideje alatt.

A panaszos sérelmezte felesége 5 órán át tartó előállítását, amely idő alatt ki sem hallgatták a rendőrségen. Panaszolta azt is, hogy a felesége a rendőröktől nem kapott felvilágosítást a panaszjog lehetőségéről sem a helyszínen, sem a rendőrkapitányság épületében. A Testület működéséről úgy szereztek tudomást, hogy interneten néztek utána a jogorvoslati lehetőségeknek.

A panaszos előadta azt is, hogy vele szemben rendőri intézkedés nem történt. Az eljáró rendőr a kikerkezett rendőrtársainak azt próbálta előadni, hogy a panaszos is megtámadta őt, de amikor az egyik rendőr azt mondta, hogy a panaszosnak „csak a szemében látszódott ez a szándéka”, többet már nem volt „téma”.

A panaszos a fentiek miatt kérte a Testületet panaszának kivizsgálására.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésekről, illetve arról, hogy a panaszossal szemben történt-e rendőri intézkedés.

1) A megyei rendőr-főkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint a panaszos feleségével szemben tíz rendőr intézkedett: a Sz.-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészei Osztályának két rendőre (egy r. törzsőrmester járőrvezető nő, akit név szerint is megjelöltek a panaszosok beadványukban, és egy r. őrmester járőr), a Közrendvédelmi Osztály öt rendőre (a r. őrnagy osztályvezető, ügyeletes parancsnok, továbbá egy r. zászlós járőrvezető, egy r. őrmester járőr, a r. törzszakaszközvető körzeti megbízott és egy r. zászlós, aki ügyeletes volt); továbbá a Bűnügyi Technikai és Helyszínelő Alosztály r. százados főtechnikusa; illetve a P.-i Rendőrőrs két r. őrmestere.

2) A kapitányságvezető tájékoztató levele szerint rendőri intézkedés a panaszos feleségével szemben történt: hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt elfogását követően

előállították, majd 10 óra 20 perctől 15 óra 45 percig tartózkodott a rendőrkapitányság épületében, az előállító helyiségben. A kapitányságvezető a panaszos feleségével szemben történt rendőri intézkedésekről szolgáltatott további információkat.

A panaszos vonatkozásában mindössze annyi adat szerepel a tájékoztató levélben, hogy az intézkedés során végig jelen volt, ekkor értesült arról, hogy feleségét előállították, ennek ellenére – a feleség kérésének megfelelően – 14 óra 25 perckor telefonon értesítette őt a Közrendvédelmi Osztály vezetője (az ügyeletes parancsnok). Az előállítási (személyes szabadságot korlátozó) jelentésen a kiértesítés időpontjaként 11 óra 45 perc szerepel – feltételezhetően elírás miatt.

A panaszossal szemben a rendőrkapitányság részéről semmiféle rendőri intézkedés nem történt.

A megyei rendőr-főkapitányság vezetője arról is tájékoztatást adott a Testületnek, hogy a panaszbeadványban név szerint megjelölt r. törzsőrmester járőrvezetővel szemben nincs büntetőeljárás folyamatban a panaszos és felesége feljelentésük alapján.

3) A panaszos feleségével szembeni rendőri intézkedés során keletkezett teljes iratanyagot áttekintette a Testület, amelyben a panaszos vonatkozásában az alábbi adatokat találta.

a) A panaszos feleségével szemben a helyszínen intézkedő, a Közlekedésrendészeti Osztály állományaiba tartozó r. törzsőrmester járőrvezető és a r. őrmester járőr jelentést készített a panaszolt rendőri intézkedés részleteiről. Ebben az szerepel, hogy a két rendőr a megjelölt napon megállította a panaszos felesége által vezetett kisbuszt, majd a nővel szemben intézkedést kezdeményezett. A panaszos ekkor a jobb első ülésen ült. A panaszos feleségét igazolásra szólították fel, aminek nem tudott eleget tenni, mert nem voltak nála a szükséges okmányok. A rendőrök a panaszos feleségét kiszállították a gépkocsiból, hogy kövesse őket annak hátlujához, ahol intézkednek vele szemben. Ezt követően a járőr, a járőrvezető és az intézkedés alá vont panaszos a szolgálati gépkocsi és a megállított jármű közé, annak hátlujához mentek; a panaszos a gépkocsiban maradt. A járőr a feleség adatait bemondás alapján rögzítette, az ügyeleten keresztül történő ellenőrzés során megállapította az adatait. A panaszos feleségétől kérték a jármű kötelező tartozékainak bemutatását is, aminek szintén nem tudott eleget tenni. A megállapított tények alapján közölték a panaszos feleségével, hogy szabálysértési eljárást kezdeményeznek vele szemben. Az intézkedés során RK lapra rögzítették a feleség adatait, és nyilatkoztatták személyes körülményeiről, valamint arról, hogy a cselekmények elkövetését elismeri-e, azonban a nő a szabálysértéseket nem ismerte el, sem a nyilatkozatot, sem annak megtagadását nem akarta aláírni. A panaszos felesége kérte, hogy a r. őrmester közölje vele a nevét és a jelvéyszámát, amelynek a rendőr eleget tett. A r. őrmester ezek után tájékoztatta a panaszos feleségét, hogy az intézkedést befejezte és a járőrvezetővel együtt visszaültek a szolgálati gépkocsiba. A panaszos felesége a szolgálati gépkocsi vezetőoldali ablakához, a r. őrmesterhez lépett és kiabálva, folyamatosan felszólította, hogy ismét tájékoztassa őt a nevről és a jelvéyszámáról, azt írja fel neki. A rendőr azt mondta neki, hogy már válaszolt a kérdésére, az adatokat megismétli, de nem írja fel. A nő egy hirtelen mozdulattal benyúlt a gépjárműbe és az RK lapot kitépte a r. őrmester kezéből úgy, hogy annak egy része a rendőr kezében maradt. A rendőr látta, hogy az RK lap úgy szakadt el, hogy nála csak azon része maradt, ami az intézkedéssel kapcsolatban semmilyen információt nem tartalmazott. A panaszos felesége gyakorlatilag megszerezte az addig rögzített összes adatot, így az intézkedés későbbi dokumentálását lehetetlenné tette,

majd a nála lévő RK lap darabot ezután a szemük láttára további darabokra tépte, és elindult a járműve felé. A rendőrök ismét kiszálltak a szolgálati gépkocsiból, hogy a vele szemben intézkedést kezdeményezzenek. Felszólították, hogy álljon meg, aminek azonban nem tett eleget, és folyamatos kiabálással folytatta útját. Ekkor a rendőrök a panaszos feleségét a karjánál megfogták, így már nem tudott tovább menni, a r. őrmester pedig felszólította, hogy lépjen a szolgálati gépjármű elé. A nő a felszólításnak nem akart eleget tenni, ezért a karjánál fogva oda irányították. Eközben ő folyamatosan szidalmazta a rendőröket, és próbálta magát kivonni az intézkedés alól. Miközben a járőrvezető a bal alkarjánál fogta a panaszos feleségét, ő egy hirtelen mozdulattal visszafogott annak jobb kézfejére, majd megragadta a kisujját és hátrafeszítette. A járőrvezető a feszítés hatására elengedte a nő karját és igyekezett az ujját a fogásból is kiszabadítani. A járőrvezető kiáltott a járőrnek, hogy megfogták az ujját, ezért a járőr a nőnek az általa fogott karjánál fogva a vállát előre nyomta oly módon, hogy ennek hatására a nő a járőrvezető ujját elengedte.

Ekkor érkezett oda a panaszos, aki addig a megállított jármű jobb első ülésén ült, megpróbált a felesége felé nyúlni, és azt kiabálta a rendőröknek, hogy eresszék el.

A járőrvezető a panaszos feleségének fogásából kiszabadulva ismét megfogta a karját, és így tartotta vissza, hogy vele szemben eredményesen intézkedni lehessen. Ekkor a járőr a nő karját elengedte, a panaszos elé állt, és felszólította, hogy lépjen hátrébb, amelynek a panaszos szitkozódva és többszöri felszólításra tett eleget. Annak érdekében, hogy a rendőrök az intézkedést eredményesen be tudják fejezni, a járőr rádión segítséget kért a helyszínrre, és rövid tájékoztatást adott a történetekről.

Később a helyszínrre érkezett a közrendvédelmi osztály járőre, akiknek segítségével a két rendőr a korábban meghíúsított közlekedésrendészeti intézkedést eredményesen befejezte, a panaszos felesége hivatalos eljárás lefolytatása ellen irányuló, illetve annak megakadályozását célzó magatartása miatt szükséges helyszíni intézkedéseket lefolytatták, azt biztosították. A segítségkérésre eközben a P.-i Rendőrőrs járőrei és egy bűnügyi technikus is a helyszínrre érkezett.

Az időközben a hivatalos személy elleni erőszak gyanúja miatt helyszínrre érkező ügyeletes parancsnokot a rendőrök szóban tájékoztatták a történetekről, majd – az utasításának megfelelően – az arról szóló jelentést elkészítették, illetve a közlekedési szabálysértések ügyében szabálysértési feljelentést készítettek. A rendőrök a panaszos felesége által megszerzett és eltépett RK lap darabját a helyszínrre nem találták meg, és az az előállítás során végzett ruházátvizsgáláskor sem került elő.

A jelentés szerint a r. törzsőrmester járőrvezető a sérülésének vizsgálata céljából megjelent az orvosi ügyeleten, ahol az orvos megállapította a kezűj körömsérülés nélküli zúzódását. A szolgálat további ellátására a rendőr alkalmas maradt.

b) A panaszos feleségével szembeni elfogás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentésnek a panaszos személyére vonatkozó releváns adatai a következők. Amikor a Sz.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának r. zászlós járőrvezetője és r. törzszászlós körzeti megbízottja a rendőri segítségkérés alapján 10 óra 5 perckor megérkeztek a helyszínrre, ott tartózkodott a panaszos is, aki kiabálva kérdőre vonta a feleségével szemben alkalmazott rendőri intézkedést. Amikor a panaszos felesége az előállítás

során úgy nyilatkozott, hogy a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 18. §-ának (1) bekezdése alapján hozzátartozója kiértesítését kéri, a panaszost ezért 11 óra 25 perckor kiértesítették.

c) A Sz.-i Rendőrkapitányság vezetője értékelő jelentést készített a Közlekedésrendészeti Osztály állományába tartozó r. törzsőrmester járőrvezető és r. őrmester járőr sérelmére 2011. június 3-án történt hivatalos személy elleni erőszak körülményeiről.

A dokumentum szerint a panaszossal szemben nem kezdeményeztek a rendőrök intézkedést akkor, amikor a feleségét igazoltatni kezdték. Az értékelő jelentés továbbá a két rendőr által készített elsődleges jelentésben [állásfoglalás II. rész 3) b) pont] foglaltakkal egyezően tartalmazza azt, hogy a feleséggel szemben alkalmazott testi kényszer közben a panaszos kiszállt a gépkocsiból, odalépett az intézkedő rendőrökhöz és kiabálva felszólította őket, hogy engedjék el a nőt. Az intézkedés befejezésének biztosítása és a feleség részére történő esetleges fizikai segítségnyújtás, valamint az ellenük irányuló esetleges támadás megakadályozás céljából a r. őrmester a járőrvezető által már stabilan tartott nőt elengedte és a panaszos elé lépett. Felszólította, hogy ne próbálja akadályozni az intézkedést. A felszólításnak a panaszos szitkozódva és csak többszöri határozott felszólításra tett eleget.

Az értékelő jelentés a panaszosra vonatkozóan továbbá azt tartalmazza, hogy a helyszínrre kiérkező Közrendvédelmi Osztály vezetője (az ügyeletes parancsnok) meghallgatta az intézkedéssel érintett járőröket, a panaszos feleségét és a panaszost is. A panaszos azonban az intézkedésről érdemben nyilatkozni nem tudott, mivel azon idő alatt gépkocsiban ült. Elmondta, hogy arra lett figyelmes, hogy feleségét a két rendőr a karok hátrafeszítésével a szolgálati gépkocsira fekteti. Ekkor szállt ki a gépkocsiból és próbálta megtudni az erőszakos intézkedés okát, de arra érdemi választ nem kapott. Az egyik intézkedő rendőr ekkor kért rádióon segítséget, majd érkezett a helyszínrre sok rendőr. Elmondta, hogy a sok rendőr jelenléte a felesége testfelépítését figyelembe véve teljességgel indokolatlan. A panaszos a meghallgatása közben „több ironikus kifejezést is tett, amelyet a meghallgatást végző [ügyeletes parancsnoknak] a hivatali eljárás komolyságára történő figyelmeztetése hatására fejezett csak be.” További adat, hogy a feleség előállítását a panaszos jelenlétében történt, ennek ellenére a kérésének megfelelően 14 óra 25 perckor telefonon is értesítették a panaszost.

d) A panaszos feleségével szemben intézkedő r. törzsőrmester járőrvezető utóbb készített jelentése a panaszos tekintetében azt tartalmazza, hogy a panaszos mindaddig a jármű jobb első ülésén tartózkodott, míg testi kényszert nem alkalmaztak feleségével szemben. Amikor azonban ezt észlelte, kiszállt a gépkocsiból, odarohant a rendőrökhöz, őket szóban szidalmazta és „tevéleg segédkezett abban, hogy az intézkedés alá vont hölgy magát az intézkedés alól kivonja.”

A rendőri jelentés szerint a panaszossal szemben rendőri intézkedés nem történt, de adatait RK lapon rögzítették. Az intézkedés végén egyébként az intézkedés alá vont jármű műszaki okból üzemképtelenné vált (lemerült az akkumulátora), így annak az útról való eltávolítását a helyszínrre lévő rendőrök segítségével oldotta meg a panaszos.

e) A Sz.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály r. zászlós járőrvezetője – aki a panaszos feleségével szembeni bilincsalkalmazásban és az előállításában közreműködött –

jelentésében a panaszosra vonatkozóan annyi adat található, hogy a r. zászlós és járőrtársa kiérkezésekor mindvégig kiabált az intézkedő járőrökkel.

f) A panaszolt rendőri intézkedés helyszínén megjelent a P.-i Rendőrőrs két járőre is, akik szintén jelentést készítettek az általuk észleltekkal kapcsolatban. Jelentéseikben a panaszosra vonatkozóan mindössze annyi szerepel, hogy kiérkezésükkor a panaszos, a felesége és az intézkedő járőrpár a szolgálati gépkocsi és az intézkedés alá vont jármű között voltak, és a panaszos és felesége is azt nehezményezte, hogy „miért kell ide ennyi rendőr”. A p.-i járőrök ugyanakkor sem a helyszínen, sem a rendőrkapitányság épületében nem intézkedtek a panaszossal és feleségével szemben, velük semmilyen kapcsolatba nem kerültek, nem beszéltek.

e) A Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnügyi-, Technikai és Helyszínelő alosztályának r. százados főtechnikusa is megjelent a rendőri intézkedés helyszínén. Jelentésében ő is úgy nyilatkozott, hogy a panaszossal (és feleségével) szemben nem intézkedett.

4) A megyei rendőr-főkapitányság vezetője a Testület ismételt felvilágosítás kérése alapján újabb tájékoztató levelet küldött, amelyben a panaszosra vonatkozóan az alábbi nyilatkozat szerepel. A panaszos feleségével szembeni rendőri intézkedés során – tekintettel arra, hogy bűncselekmény megalapozott gyanúja merült fel – az intézkedő rendőrök az ügyvel kapcsolatba hozható személyek adatait rögzítik. Bevett szokás az, hogy az igazoltatott személy adatait RK lapra írják fel, és az adatok belekerülnek az intézkedésről írt rendőri jelentésbe. Tekintettel arra, hogy a cselekményt a férfi (a panaszos) végig látta, ezért igazoltatták, és adatait feljegyezték.

III.

A panaszos beadványában úgy nyilatkozott, hogy a feleségével szemben történt rendőri intézkedés részleteit sérelmezi, ugyanakkor személy szerint vele szemben rendőri intézkedés nem történt.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján az alábbi megállapításokat teszi.

1) A panaszbeadványban említett, a panaszos feleségét érintő rendőri intézkedések, kényszerítő eszköz alkalmazások, és rendőri mulasztások tekintetében a Testület az alábbiakra hívja fel a figyelmet.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Az Rtv. 92. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint a megjelölt rendőri intézkedések, kényszerítő eszköz-alkalmazások és mulasztások miatt az fordulhat panasszal a Testülethez, akinek azok

az alapvető jogát vagy jogos érdekét érintették. Ez alapján a panaszos feleségével, mint önálló panaszossal szemben fogatosított rendőri intézkedések miatt külön panaszeljáráásban hozott állásfoglalását a Testület 383/2011. (XII. 20.) sz. alatt meghozta.

2) A Testület rendelkezésére bocsátott rendőrségi dokumentumokból megállapítható az, hogy a panaszossal szemben történt rendőri intézkedés: a feleségével szemben felmerült bűncselekményi megalapozott gyanú miatt a panaszost – mint lehetséges tanút – igazoltatták és adatait RK lapra feljegyezték. A panaszos ezzel szemben – a Testület erre irányuló kérdésére – úgy nyilatkozott panasz kiegészítésében, hogy vele szemben „rendőri intézkedés nem történt”.

A panaszos ilyen tartalmú nyilatkozatát a Testület úgy értékeli, hogy a panaszos nem sérelmezi a vele szemben fogatosított Rtv. szerinti intézkedéseket: az igazoltatást és az adatok rögzítését. A panaszbeadvány tehát további részleteiben nem tartalmaz olyan rendőri intézkedésre történt hivatkozást, amelyre az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján a Testület hatásköre kiterjed.

IV.

A Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján – egyrészt mert a panasz nem az arra jogosulttól származik, másrészt pedig annak elbírálására hatásköre nincs – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2011. december 20.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag